

Ἀνακιφραλιώνων δέ, καλέ μου ἀναγνώστα, τὰ μέ-
χρι τοῦδε λεχθέντα ἐξάγετε.

1. Ὅτι τὰ φύλλα, αἱ ρίζαι, ὁ καυλός, ὁ κάλυξ, ἡ σε-
φάνη, καὶ τὰ λοιπὰ ὄργανα τοῦ φυτοῦ σύγκεινται ἀπὸ
ἄλλα μικρὰ καὶ μικροσκοπικὰ ὄργανα, τὰ ὁποῖα ὡς
ἀδιαίρετα καλοῦνται στοιχειώδη.

2. Ὅτι τὰ στοιχειώδη ταῦτα ὄργανα εἶναι ἢ κύττα-
ρα ἢ ἴσους μικρὰ ἀκίδια, ἢ κύστεις καὶ ἀποτελοῦσι
τὸν κυτταριώδη λεγόμενον ἴστον, ἢ ἐπιμήκη ὡς κλω-
στῆρες κατακορύφως συμπλεκόμενα, καὶ καλοῦνται Ἰνες
καὶ ἀποτελοῦσι τὸν ἰνωδὴ ἴστον, ἢ τὸ ἕζλον· εἴτε
ἔλλος πνιγῶν σωλῆνες μακροὶ διεσπαρμένοι ἐντὸς τοῦ
ἔλλου καλούμενοι ἄγγεῖα καὶ ἀποτελοῦντες τὸν
ἄγγειώδη ἴστον.

3. Ὅτι ἐκί τῆς ἐπιφανείας τῶν στοιχειωδῶν αὐτῶν
ὀργάνων διακρίνομεν διάφορα σχήματα ὡς σιγμάς,
γραμμὰς, δακτυλίους, δικτυωτὰ πλέγματα, καὶ ἑλικας.
Εἶναι δὲ ταῦτα τὰ σχήματα τὰ μέρη τῶν παρεῖων
τοῦ στοιχειώδους ὀργάνου, τὰ ὁποῖα δὲν ἐκάλυψαν
αἱ διαδοχικῶς καὶ ἀτελῶς ἐντὸς αὐτοῦ ἀναπτυχθεῖ-
σαι 2. 3. 4. ἢ περισσότεραι μεμβράναι.

4. Ὅτι κατὰ συνέπειαν τῶν σχημάτων τούτων τὰ
στοιχειώδη ταῦτα ὄργανα καὶ πρὸ πάντων τὰ ἄγγεῖα
καλοῦνται στικτὰ (*vasa punctata*.) γραμμωτὰ (*vasa
lineata*) δακτυλιωτὰ (*vasa annulata*) δικτυωτὰ
(*vasa reticulata*) καὶ ἑλικτὰ (*Vasa spiralia*).

5. Ὅτι τὰ στοιχειώδη ὄργανα εἶναι πορωδέ-
στερα πρὸς τὰ μέρη ταῦτα τῶν σχημάτων, ἕνεκα δὲ
τῆς ἐνδοσμώσεως κατὰ μέγα μέρος τελεῖται ἡ ταχεῖα
μετάβασις τῶν ὑγρῶν, ἢ ἀερίων ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο ἐξ
αὐτῶν καὶ

6. Ὅτι ἐκτὸς τῶν ἄγγείων τούτων ὑπάρχουν ἀκό-
μη δύο ἄλλα εἶδη ἄγγείων αἱ τραχεῖαι περιέχουσαι
ἡμᾶτι ἐλαστικὸν σπειροειδῶς συνεστραμμένον, καὶ
τὰ γα. δακτυλοειδῶρα ἄγγεῖα περιέχοντα χρωματισμένον
τι καὶ πυκνὸν ὑγρὸν τὸ ὁποῖον καλεῖται γάλα [*latex*].
Ἀπὸ τοιαῦτα λοιπὸν στοιχειώδη ὄργανα καὶ ἐν
τοιαύτῃ καταστάσει σύγκεινται ἔλα τὰ σύνθετα ὄργανα
τοῦ φυτοῦ. Προσεγγίως θέλω πραγματευθῆναι περὶ τοῦ
διατὶ τὰ φυτὰ εἶναι πράσινα, διατὶ τινὰ ἐξ αὐτῶν
εἶναι θρεπτικὰ, καὶ ποίας οὐσίας ἐγγένει περιέχου-
σιν οἱ φυτικοὶ ἴστοι.

Θ. Γ. Ὀργανίδης.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Παράδοξον κατὰ πάντα ἔθνος φαίνονται πάντοτε οἱ
Ἀγγλοὶ! Διότι ἐνῶ ἔχουσι τόσας πληγὰς εἰς τὴν πα-
τριδα των νὰ θεραπεύσωσιν, ὅταν θέλωσι, συνιστάσι
σημίραι ἑταιρίας πρὸς διάδοσιν τῆς χριστιανικῆς πί-
στεως καὶ εἰς τόπους, ὅπου δὲν ὑπάρχει οὐδ' ἀμυ-
ρὰ ἐπιτυχίας ἔτις. Οὕτω συνεκροτήθη πρὸ τινῶν
ἑταίρια ὑπὲρ φωτισμοῦ τῶν Παταγόνων, ἔθνους

γίγαντιαίου, ἐνταυτῷ ἀγριωτάτου καὶ ὠμοφύγου εἰς τὰς
νῆσους τοῦ Εἰρηνοῦ ὠκεανοῦ! Ἡ ἑταιρία αὕτη δὲν
ἔμπορεύθη βίβλους τοῦ Εὐαγγελίου τὸ κήρυγμα, κα-
θὼς πολλὰ ἑταιρία Μεθοδιστῶν. Ἡ πρεβυς αὐτῆς
ἦτο εὐθεῖος καὶ ἀμώμητος· ἀλλὰ τὸ τέλος ἀπέβη τρο-
μερὸν καὶ ἄθλιον. Ἐξ ἀνθρώποι ἐπεβιβάσθησαν εἰς πλοῖον
τῆς Κυβερνήσεως, ναυτικός τις ἀξιωματικός τοῦ Ναυ-
στάθμου Ἀλλὲν Γόρδινερ λεγόμενος, διευθύνων τὸν
στόλον, εἰς κατηχητῆς, δύο ἀλκίεις, εἰς ἱατρός, εἰς
τέκτων. Κατὰ δυστυχίαν οἱ Παταγόνες ἦσαν ἀνθρω-
πόβοροι, ὁ τόπος των δὲν προσφέρει οὐδὲν βοή-
θημα, οὐδὲν εἶδος τροφῆς, ὑπάρχει δὲ προσέτι καὶ
κατάψυχρος!

Ἐρθασαν οἱ δυστυχεῖς Ἀγγλοὶ κατὰ τὸ ἔσχατον ἄ-
κρον τῆς νοτίου Ἀμερικῆς, τὴν χώραν, τὴν λεγομένην
Γῆν τοῦ πυρός· εἰοτι ἀκαταπαύτως κλονίζεται ὑπὸ
τῶν σεισμῶν, ἐκ δὲ τῆς κορυφῆς τῶν ὄρεων μέχρι
τοῦ αἰγιαλοῦ καταλάμπεται ἀπὸ τὰς φλόγας, ἐκ
τῶν χιονῶν αὐτῶν ἀναδιδομένας· ἐκεῖθεν δὲ κατέπλευ-
σαν εἰς τὴν νῆσον Πίκτον. Μύς μόνον καὶ ἀλώπεκες
πειναλέοι ἐκ τοῦ γένους τῶν ζώων, ὀλίγοι δὲ τινες
σημῦδαί ἐκ τοῦ τῶν φυτῶν ἐφαίνοντο καθ' ἕλον τὸν τό-
πον ἐκεῖνον· οἱ γῆλοφοὶ μέλις καλύπτονται ἀπὸ λυ-
πρὰ τινα καὶ σπανία ἀλμυρὰ χόρτα· τὸ χειρότερον
ὅμως ἦτο ὅτι οἱ κάτοικοι παμφάγοι μὲν ὡς λύκοι, ἀπι-
στοὶ δὲ ὡς πίθηκοι ἐδέχθησαν τοὺς ἱεραποστόλους
τούτους μὲ τὴν σκαϊότητα, ὥστε τοὺς ἠνάγκασαν
νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸ πλοῖον. Ἀλλὰ τὸ πλοῖον ἐμελ-
λε ν' ἀναχωρήσῃ ὅθεν ἦλθε καὶ πραγματικῶς ἀπέ-
πλευσε τῆ ἰπαύριον. Ἀπερσίσθη λοιπὸν νὰ κατοί-
κῃσιν πρὸς κοίρον εἰς δύο λέμβους. Οἱ ἄγριοι ἐν
τούτοις περιπολοῦντες εἰδείκνουν πάντοτε τοὺς ὀδόντας
των. Ἀλλ' οἱ Εὐρωπαῖοι πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀφῆκαν κατὰ
λάβος ὅλην σχεδὸν τὴν πυρόκοκιν, τὴν ὁποίαν εἶχον.
Μὴ δυνάμενοι λοιπὸν νὰ παραμείνωσιν ἐκεῖ, ἀνεχώ-
ρησαν, ὡς εἰδύναντο, κατευθυνόμενοι εἰς τὸ φοβερὸν
ἀκρωτήριον Χόρν, ἔπου δύο ὠκεανοὶ ἀδιακόπως
συγκρούονται. Ἀφ' οὗ ὑπέστησαν τοσοῦτος κινδύνου
ὑπέβηκαν τοὺλάχιστον οἱ ἄθλιοι καταψύγιον· Ἀλλ'
οὔτε τοῦτο· ἐπειδὴ πάλιν ἄλλοι ἄγριοι τοὺς ἐκυ-
νήγησαν. Μόλις δὲ ἔφθασαν νὰ ἐμβωσιν εἰς ὄρμον
τινα ὑπὸ σπιλάδων ἀποτόμων συγκλειόμενον· ἀλλ'
αὐτοὶ ἐμελλε μὲν νὰ συντριβῇ ἡ μία των λέμβος· τὰ
δὲ ὕδατα πλημμυροῦντα ἔσυραν βιαίως ἐπὶ τῆς παλιρ-
ροίας των καὶ ὅλα των τὰ πράγματα, ἐν οἷς καὶ τὸς
ὀλίγας τροφὰς, αἱ ὁποῖαι περιελείποντο.

Ἡ ἑταιρία τοῖς ἐστελλε κατόπιν ἄλλα ἐφόδια· ἀλλ'
αὐτὰ ἔμεναν εἰς τὰς νῆσους Μαλουίνας. Τίς πλοίαρ-
χος, ἂν δὲν ἦτο κατ' ἐξοχὴν φιλόθερος, καὶ δὲν τοὺς
ὠνεῖρευετο τοιαῦτα πάσχοντας, ἤθελε προθυμηθῆναι
καταρρονήσῃ τοὺς κινδύνους τοσοῦτον ἀγρίας θαλάσ-
σης, διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ τοὺς ἀναζητήσῃ μεταξὺ τῶν
ἀνθρωποφάγων καὶ ἐν μέσω σκεπῶν πολυπληθῶν;
Ἄς περιωρίζοντο τοὺλάχιστον ἕως ἐνταῦθα τὰ
κακὰ τῶν δυστήνων τούτων ζῆλωτῶν τῆς χριστιανικῆς
πίστεως! Ἀλλ' ἐπῆλθε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ φεβιρὰ
στομακάκη, ἥτις παρέλυσε τὰς σωματικὰς δυνάμεις
τινῶν. Μόνον δὲ ἡ ἠθικὴ καρτερία καὶ ἡ πρὸς τὸν Θεὸν